

Modsatning til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne anbefale Forslaget til Forkastelse, for det Første, fordi det efter min Formening er unødvendigt, og for det Andet, fordi det er misvisende. Den ærede Forslagsstiller gaaer nemlig, saaledes som han udviklede ved Sagens anden Behandling, ud fra den Betragtning, at disse saakaldte runde Summer ere indbefattede under Lovforslagets § 9. Han nævnte rigtig nok, at det maatte være saaledes ifølge Paragraphens klare Ord; men det forekommer mig, at naar man vil følge Paragraphens klare Ord, er det aldeles klart, at de ikke ere indbefattede derunder, men at § 9 aldeles ikke har Noget med de runde Summer, som ere bevilgede ved de specielle Lønningslove, at gjøre. Der staar nemlig i Paragraphen, at fra 1ste April 1870 bortfalde alle Lønningstillæg efter Sædomsfrivning, og jeg troer ikke, at man, fordi en Deel af de runde Summer er ansat efter en vis Sædberegning, uden at gjøre Vold paa Sproget kan kalde det, som udredes af disse runde Summer, Lønningstillæg. Der staar ikke i Paragraphen, at al Beregning efter Sæd ophører efter den 1ste April 1870, men at alle Lønningstillæg efter Sædomsfrivning ophøre efter 1ste April 1870, og der sigtes derved til den gennem vor hele Administration gjennemførte Søndring mellem de to Arter af Lønningstillæg, det ene det, som er tillagt de enkelte Embeder og Bestillinger, og det andet det, som er fremkommet ved, at en vis Deel af den runde Sum, der er stillet til Ministerens Raadthged, er beregnet efter de samme Regler som Sædtillægget, men uden at være tillagt nogen enkelt bestemt Embeds- eller Bestillingsmand, saaledes at han skulde have nogen Ret til at fordrø sig tillagt Lønningstillæg efter Sædomsfrivning. Jeg har saameget mere Ret til at lægge Vægt paa det Udtryk, der her er brugt, som det, som sagt er en gennem hele Lønningslovgivningen og gennem hele Administrationen, gennem Bevillingerne og gennem Statsrevisionens Betænkninger gaaende Forskjel, der her er pointeret, og i Henhold til hvilken der med Udtrykket „Lønningstillæg“ kun kan være meent det, der har været tillagt de enkelte Embeder og Bestillinger. Det er altsaa efter min, og jeg

kan gjerne sige. Regeringens Overbeviisning, fuldkommen klart, at § 9 slet ikke har Noget med disse runde Summer, at gjøre, og aldrig har haft i Sinde at have med dem at gjøre. Den Bestemmelse, der nu gjælder om disse, vedbliver at være gjældende, indtil den forandres ved de nye specielle Lønningslove, som ere forelagte, og i hvilke Summerne ere blevne forhøiede efter det Hensyn, som hidtil er søgt fyldestgjort gennem Sædberegningen. Altsaa, forsaavidt den ærede Forslagsstiller siger, at man, naar man ikke forandrer Paragraphen, vil være afflaaren fra at kunne give alle disse Bestillingsmænd, som have været lønede af de runde Summer, Lønningstillæg, saa maa jeg sige, at jeg ikke kan erkende denne Slutnings Rigtighed; tværtimod er det min Overbeviisning, at, indtil de nye Lønningslove blive vedtagne, bliver Forholdet aldeles uforandret, saaledes som det er nu. Forhøielsen af de runde Summer beregnes efter de Regler, der ere indeholdte i de forskjelligte Love, hvorved disse runde Summer ere stillede til Disposition. — Men hvad ville de ærede Forslagsstillere opnaae ved, at dette Forslag indredigeres i Paragraphen? De ville opnaae dette, at Rigsdagen binder sig til paa de aarlige Finantslove at bevilge et vist passende Beløb, og at der saa savnes enhverformelt Tilkjendegivelse af, hvor stort dette Beløb skal være. Der staar i Forslaget: „forholdsviist“. Hvad forstaaer man derved? Det forekommer mig, at det ikke kan have den ringeste Betydning, at man siger, at der paa de aarlige Finantslove skal bevilges et vist Beløb, naar dette dog er ubestemt, og altsaa afhængigt af Voteringen paa Finantsloven. Men ikke nok med, at dette Forslag saaledes maa ansees for overflødig, det er endog ligefrem skadeligt; thi hvad vil Følgen fremdeles være af dets Vedtagelse? Følgen vil være den, at man kommer netop til det Modsatte af, hvad man vil. Man indbefatter disse runde Summer under § 9, hvilket ikke har været Hensigten, og man maa altsaa for deres Vedkommende ganske følge de Regler, som indeholdes i Paragraphen. Hvorledes skal man nu høre sig ad dermed? Ja, det maa vel være saaledes, at man betragter alle de factiske Lønningstillæg paa